

Socialförsäkringsutskottets betänkande

1976/77:23

med anledning av motion om översyn av statliga myndigheters sjuklönesystem för forskningsanställd personal

Motionen

I motionen 1976/77:679 av herrar Biörck i Värmdö och Wijkman (båda m) hemställs att riksdagen hos regeringen begär utredning och förslag syftande till att de penningmedel som ställts till forskningens förfogande men som används till sjuklön, graviditetslön eller utbildningslön skall återgå till det ursprungliga forskningsändamålet i samma utsträckning som statskassan kompenseras av riks-försäkringsverket.

Motionärerna pekar på att anslagsanställd forskningspersonal numera räknas som direkt universitetsanställd, vilket inneburit att de överförts till tillsvidareförordnanden och har rätt att som annan statsanställd personal uppbära kontinuerlig lön från arbetsgivaren vid sjukdom m. m. Liksom för övriga statsanställda betalar arbetsgivaren sjukförsäkringsavgift och erhåller 90 procent av utgiven sjuklön från försäkringskassan. Ersättningen betalas in till riks-försäkringsverket, som överför den till statskassan. Motionärerna menar att ett sådant förfaringsätt endast är riktigt så länge det gäller personal som får lön ur statskassan. När det gäller personal vars lön betalas från privata donationsmedel medför däremot den angivna ordningen att fonderna inte får någon kompensation för utgivna sjuklöner.

Utskottet

Under budgetåret 1969/70 skedde en anslagsteknisk omläggning av innebörd att lönekostnadsanslag och andra anslag från vilka löner bestrids också skulle belastas med de sociala arbetskraftskostnaderna. I anslaget ingår ett lönekostnadspålägg (LKP), avsett att täcka dels de generella avgifter som samtliga arbetsgivare enligt lag har att erlagga, dels de kostnader som är förknippade med de statliga anställningsförmånerna. LKP fastställs av regeringen till viss procent av utgiven lön i pengar och naturaförmåner i form av kost och bostad. Procensatsen är enhetlig för samtliga myndigheter. Inom statsbidragsområdet – där mycket stora variationer råder i fråga om täckning av kostnader för pensionsförmåner och sociala förmåner – kan dock ett enhetligt LKP ej tillämpas. Storleken av det LKP som skall tillämpas fastställs här i varje särskilt fall av regeringen. För verksamheter som finansieras med gåvo- och donationsmedel som omhänderhas av statlig myndighet gäller samma bestämmelse som för statliga myndigheter.

LKP krediteras den i riksstaten uppförda inkomstiteln Pensionsmedel

m. m. Som ersättning för arbetsgivarinträdet uppbär staten personalsjukpenningar från försäkringskassorna till belopp motsvarande 2,7 procent av den totala statliga lönesumman eller ca 250 milj. kr. Hänsyn till denna ersättning tas när LKP fastställs. Procentsatsen för pålägget reduceras nämligen i motsvarande mån, och pålägget belastas sålunda inte med den totala bruttokostnaden för sjukförsäkringen.

I en motion till 1975 års riksmöte, vilken hänvisades till utbildningsutskottet, begärdes åtgärder i syfte att komma till rätta med den dubbla ekonomiska belastning som drabbar forskningsanslagen i de fall då anställd personal är sjuk eller barnledig. Utbildningsutskottet ansåg i sitt av riksdagen godkända betänkande 1975/76:10 att frågan borde bli föremål för prövning.

Med hänsyn till att den av riksdagen begärda prövningen f. n. pågår i budgetdepartementet anser utskottet att motionen inte bör föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1976/77:679.

Stockholm den 29 mars 1977

På socialförsäkringsutskottets vägnar

SVEN ASPLING

Närvarande: herrar Aspling (s), Carlsson i Vikmanshyttan* (c), Ringaby (m), Augustsson (s), Magnusson i Nennesholm (c), Karlsson i Ronneby (s), fröken Bergström (fp), fru Håvik (s), herrar Marcusson (s), Åkerlind (m), Andersson i Nybro (c), Lindström (s), Andersson i Edsbro (c), Hörnlund* (c) och Nilsson i Norrköping* (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.